

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
SI SE PLATESC TOT-D'A-UNA INAINTE

IN Bucuresți LA CASA ADMINISTRATIEI
DIN Județe și Streinătate PRIN MANDATE
POSTALE
UN AN ÎN TARĂ 30 LEI; ÎN STREINĂTATE 50 LEI
SASE LUNI „ 15 „ „ 25 „
TREI LUNI „ 8 „ „ 13 „

Un număr în streinătate 20 bani
MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

Adevărul

Să te ferești Române de cuiu strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

DIN Bucuresți și județe SE PRIMESC numai la
Administrație
DIN Streinătate, DIRECT LA ADMINISTRATIE și
la toate oficiile de publicitate
ANUNCIURI LA PAG. IV. . . . . 0,30 b. linia
» » III. . . . . 2,— lei »
» » II. . . . . 3,— »
INSERTIILE ȘI RECLAMELE 3 LEI RÎNDUL.
La Paris, ZIARUL SE GĂSEȘTE DE VÎNZARE
CU NUMERUL LA
kioșcul No. 192, Boulevard St.-Germain

UN NUMER VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA

PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDAȚIA

PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (CASELE KARAGEORGEVICI)

INFIORATOAREA CRIMA DIN CAPITALA

VECHI SI NOUI

Interesante discuții se fac în Se-
nat pe prilejul răspunsului la mesaj.
Reprezentanții partidelor clasice
au vorbit dar au vorbit ca în tot-
d'a-una, fără nici un interes pentru
clasele muncitoare, fără nici un în-
vățămînt pentru noi democrații.

Mă înșel. Reprezentațiile orato-
rice au avut pentru noi o mare însem-
nătate: aceea că ne-au convins pe
toți de sterilitatea luptelor dintre
clasici.

Analizați, rogu-vă, tot ce s'a spus
de o parte și de alta. Veți găsi că
și unii și alții ar fi putut perfect
reproduce discursurile lor din anii
treceți, fără ca solemnitatea să pier-
dă ceva din caracterul grav, anost,
nesuferit.

Am auzit pe unii făcînd apologia
trecutului, pe alții apoteozînd pre-
zentul. S'au înfățișat păreri în apar-
tență protivnice; în fond însă lup-
tătorii erau perfect de acord: ei nu
cereașu nici o schimbare în mersul
asa zis constituțional al afacerilor.
Nici o vorbă de detestabilul sistem
electoral, nici un cuvînt despre re-
partizarea nedreaptă a impozitelor,
nimeni de ororile militare, despre
umiliți, absolut nimic.

Totul se reducea aci:

— Care din noi ar avea dreptul
ca, pe aceleași temelii de organiza-
ție, să fie la cirna Statului?

Ei bine, e tristă priveliștea a-
ceasta.

Fără îndoială trecem printr'o stare
de lucruri foarte încurcate și foarte
frământată: proletarizarea țărâni-
mei merge cu pași uriași înainte,
lucrătorii industriali ajung din ce
în ce occidentalicește exploatați; se
formează văzînd cu ochii o clasă
mare de nenorociți proletari in-
telectualii; — și totuși vechii noștri
stăpînitari, împărțiți în două tabere
adverse nu găsesc de rost nici o
vorbă despre toate acestea.

În liniu mari, iată tabloul situației!
Iar dacă intrăm în amănunte de
organizare, găsim că mulțimea e ab-
solut lipsită de drepturi, că instruc-
țiunea publică e o farsă, că institu-
ția armatei e transformată într'o
vastă închiziție, găsim că suferim
de toate, pentru că o răstrînsă mină
de privilegiați să se bucure de toate.

N'ar fi oare nemerit să se înceapă
curățirea discursurilor parlamentare
de vechile acuzări superficiale, de
vechile tirade elogioase ori încri-
minătoare, de vechia frazeologie
goală de sens și de utilitate?

De sigur că vremea ar fi. Dar...
dacă s'ar petrece alt-fel, vechii lup-
tători n'ar mai fi vechi, ei și-ar
pierde culoarea lor îngălbenită de
vîntul vremei.

Se petrece un lucru fatal: sălii
și mulțumiții, cari stau cocoșați în
virf, nu aud gemetele surde ce es-
din fundul pămîntului,—pină cînd
vine cutremurul, și atunci aud și
atunci simt.

Pină atunci însă, e rîndul celor
ce cred că mulțimea are și ea drep-
tul la viață, să organizeze această
mulțime, să disciplineze suferințele

și să le dea forma unor revendicări
consciente.

Cu siguranță nu vom cîștiga nim-
ic din luptele searbăde ale gla-
diatorilor prăfuiți din veacul trecut.

Să-l lăsăm să-și scuture colbul de
pe zale, — și noi să muncim în-
ainte, în lumina mare a aurorei ce
se ivește!

Ne-or zice visători? Ce ne pasă!

Avem credința că se va dovedi
în curînd în mod strălucitor cum
că adevărații utopiști sint stațio-
narii, — căci nu este mai mare vi-
sător de cît acela care crede în ve-
cinicia așezămîntelor omenești.

Bran.

Presa și Dinamita

Telegramele de aseară ne spun că gu-
vernul francez se gîndește să adauge la
legea presei un articol pedepsînd apolo-
gia faptelor calificate de crime și provo-
carea la aceste fapte, chiar dacă provo-
carea nu este urmată de efect.

Iată dar prima măsură pe care guver-
nul o găsește de luat a doua-zi după a-
tentatul anarhiștilor.

Aceasta nu dovedește alt-ceva, decît că
mizerabilii cari izează de mijloace vio-
lente în luptele politice sint mai pericu-
loși mișcărilor democratice decît reacțio-
narii înșiși. Este o școală de zăpăciți și
de nemernici, în mîntea cărora nu intră
nici simțul înțelepciunii nici al moralei
umane.

Vînd nevrînd, ei fac jocul aceloră în
potriua cărora au aerul că se ridică.

În adevăr, ce putea fi mai bine venit
în Franța pentru ministerul marilor ex-
ploatare, decît ocazia aceasta de a res-
tringe libertatea presei!

«Apologia faptelor calificate de crime»
e tot ce poate fi mai vag. Și cînd apre-
cierea de ce este apologia unei crime și
ce nu va fi lăsată pe mîna agenților gu-
vernamentali, ușor se va putea reduce tot
la antilegalitate.

Să sperăm însă că presa franceză va
și să se mențină mai sus de tentativele
reacionare ale unui guvern de capitaliști.

SATIRA ZILEI

Conu Lascăr la opera

Am trăit ca s'o văd și pe asta!
Sîmbătă seara m'am dus și eu, ca un
high-life ce se respectă, la opera italiană.
Se poate să nu te duci să auzi pe Maurel?
Și m'am dus. Dar în loc să ascult pe
Mörelache, toată seara m'am ocupat de
alt-ceva. Închipuiți-vă că într'o loje din
fața mea, era nici mai mult nici mai pu-
țin de cît conul Lascărache.

Ați auzit asta? Conu Lascăr la opera,
— ce subiect de operetă!

Cît îi-a fost sericica de mare, m'am
tot uitat să văd ce cap face bătrînu cînd
privește la Rigoletto, la Sparafucile și
mai ales la Gilda.

Avea haz. Așa tîrlăcută răscoaptă cum
îl știți, i se vedeau ochii din loje, parcă
erau niște lumini electrice, — cînd se
stîng. Privea la boeri, la cocoanele decol-
tate, la duducile răsărite, și de sigur că-i
umbla prin mînt tot soiul de gînduri.
Era așa de inofensiv, bietul bătrîn, și va
asigur că gîndurile lui nu frigeau pe ni-
meni!

Pe scenă se jucă, se cîntă, că doar de
asta e operă.

Acum, să vă spun: Conului Lascăr nu-i
plăcea de loc ce se jucă, pentru că Ri-
goletto cam seamănă cu Rigolo, și umbra
Adevărului urmărea pe singurătucul de la
Golășel.

Afară de asta, de un lucru nu se prea
domirea: auzise că'n piesa Otello eroul
este un Maur; dar cum se poate să fie
Maur el și'n Rigoletto?

Și așa, l-am privit toată seara să văd
cum i se pare opera.

Avea aerul plictisit. La dreptul vorbind,
și Talienii așa sint comediași: de ce nu
cîntă moldovinește. De pildă, în loc de
Io t'amo, Gilda, la ce n'ar zice: Irraca'n
di mînt, tari-mi ești mata dragi, Ghidu-
șică hăi!

Pe urmă, și muzica e ciudată. Cînd
trăia bietu Barbu Lăutaru, îi trăgea el

hora lui Chipan, să n'o mai uii! Dar
axionul! Ce motive nesfîrșite de muzică
dumnezeiască!

Și încă ceva: în teatru nu ești comod.
Te strînge acolo în loje ca într'o cutie
de sardale; n'ai chip să mai fumezi o
țigară, să tragi un pîhăruț de Cotnar, să
puț să-ți cînte de inimă albastră...

— Si conu Lascăr bătî din palme:

— Zi si-ni aduci pi Barbucici!...

— A murit, coane Lascăr! îi răspune
un inspector de poliție.

— Atunce pi Chipanului!...

— A murit și ăla...

— Pi Angheluși din Hudești.

— Si ăla.

— Tăi? exclamă bătrînul.

Si privi împrejur: i se păru că e în-
tr'un cimitir. Își făcu o cruce și sărută
icoana: dar în icoană văzu un chip sbric-
cit, pleș, ca de vre-o 76 de ani, și îl co-
prinse groaza.

...era oglinda de la loje.

Rigolo.

TELEGRAME

Explozia din Camera franceza și
Parlamentul unguresc

BUDAPESTA, 29 Noembrie. — Magyar
Ujsag anunță că se așteapta ca în șe-
dința de azi a Camerei, deputații vor de-
pune o moțiune urgentă prin care să se
explice parlamentului francez păreri de
rău pentru oribilul atentat de Sîmbătă,
și prin care să se invite toate parlamentele
spre a se înțelege în privința mijloacelor
necesare pentru a protege libertatea parla-
mentară, siguranța dinastiilor, bazele ordi-
nii în State, în contra epidemiei anar-
chiste.

BUDAPESTA, 29 Noembrie. — Camera
deputaților. — D. Ugron, în numele ex-
tremei stîngi, D. Daranyi în numele li-
beralilor și D. Horauszky, în numele par-
tidului național, au exprimat, cu ocazia
atentatului din Paris, simpatia pentru
Camera franceză și relevau solidaritatea
tuturor corpurilor legislative. (Aplause vii).

Cititorii vor gasi la pagina a treia
amanunte asupra INFIORATO-
REI CRIME DIN CAPITALA.

NOTE DIN SENAT

29 Noembrie.

Vestea bombelor din parlamentul fran-
cez a produs o nespusă spaimă în ma-
turul corp.

Venerabilii sosesc la Senat cu un fel
de frică; unii dintre dînșii sint palizi.
Chiar roșcovanul Blancfort are o nuanță
de paliditate, ca un om care ar fi avut
cauchmaruri.

Cîți-vă, dintre cei mai fricoși, vin pînă
la ușa Senatului, roagă pe chestor să-i
însemneze în lista de prezență, apoi se
retrag.

— Dar unde o tuiți, onorabiliilor, îi în-
treabă un amic care se preface curajos.
— Ne întoarcem îndată... ne-am uitat
acasă... șoșonii!...

Și se precipită pe scară, în jos.

Nedumerit și tremurînd, nenea Anas-
tasiu, de la Caracal, întreabă pe colegul
său Berea Dimitrie.

— Dar, bine, frățioare, unde s'er fi fa-
bricînd boabele alea?

— În țara franțuzilor, omule!

— Și cum or fi, Doamne!...

— Ca niște patlagele roșii... Dați cu ele
în pămînt și de-odată pocnesc.

— Auzi minune!... Și cine-or fi ăia de
fac nazdrăvăni de astea?

— Bombarhiștii!...

Nenea Anastasiu își face cruce, își scuipă
în sin, exclamînd:

— Doamne ferește!...

În timpul cînd discuțiunile asupra eve-
nimentului din Paris deveniseră mai în-
teresante și înfricoșătoare, apare veselul
și grațiosul Ianov, cu zîmbetul său ca-
racteristic la colțul buzelor:

— Ianov!... Ianov!... s'aude pretutin-
deni.

Toți devin veseli!...

— Bravo Ianov!... ai căzut între noi
ca o bombă de veselie!...

La cuvîntul bombă, nenea Atanasiu dă
un țipăt de groază, de o sonoritate ciudată.

Tradem.

CRIMA MILITARA

Am făcut apel la conștiința din presă,
ca să ne dea o mîna de ajutor pentru a
cere împreună pedepsirea vinovaților în
crima militară descoperită la Ștefănești.

Suntem încă în așteptarea răspunsului la
acel apel. Afară de vre-o doi conștrați cei-
l-alți au tăcut, iar unul a găsit prilej să
ne insulte.

Noi avem răbdare. Lăsăm să treacă încă
un termen de 24 de ore, pentru ca să ve-
dem cum trebuesc clasate zărele romînești.
Va fi o, mărturisim, un minunat prilej
de a vedea sentimentele de care e însușită
presa noastră.

În cele din urmă, poate că aceasta va fi
ultima discuție colegială cu mulți conștrați.
În tot cazul, noi nu vom pierde nimic.

Știm că D. Jack Labovary a mărturisit
cum că denunțările Adevărului sunt în-
temeiate.

Așteptăm deci rezultatul acestei mărtu-
risiri prețioase.

Ne permitem prin'atunci a întreba:

Din momentul ce justiția militară a în-
ceput cercetările,—și suntem informați că
le-a început,—cum se face că pînă în mo-
mentul de față căpitanul Dumitru Ca-
liman e liber?

Nu cred superiorii militari, că un că-
pitan care comandă încă bateria lui poate
influența asupra inferiorilor?

Noi știm deja că acuzații a chemat pe
vacmistru său și i-a pus în vedere ca să
nu transpire nimic.

Ei bine, ce fel de anchetă este aceasta?

Căpitanul Caliman, vacmistru Gheor-
ghescu și sergentul Farcaș n'ar trebui puși
în imposibilitate de a comunica cu soldații?

Afară de asta, din momentul ce se face
o simplă anchetă militară, ce vor superiorii
să afle?

Că Grigore Estiniu e fost bătul? Dar
acesta e un fapt pe care nu credem că va
avea cine-va curajul să-l tăgăduiască!

Romîne faptul cel-alt, crima.

Ei bine, pentru asta nu-i de ajuns o an-
chetă militară.

Cerem desmormintarea cadavrului și fa-
cerea unei autopsii legale la Bucuresți.

All-fel, toate anchetele, ori-cît de impar-
țiale ar fi, nu pot proba nimica.

De alt-fel... vom reveni.

CONVENȚIE ORI PÎRJOL?

Nu e rău să facem o comparație — în
proporțiile posibile, bine înțeles — între
mișcarea ce este în Geruania față de
convenția comercială cu Romînia și între
apatia desăvîrșită ce domnește la noi față
de inaugurarea unui nou sistem econo-
mic, față de convenția ce guvernul a în-
cheiat cu Germania.

Înainte însă de a face această compa-
rație, ținem să facem o mică observa-
țiune. Mai multe ziare au publicat textul
proiectului de convențiune și nici
unul n'a găsit de cuvință să releveze fap-
tul că D. Gr. I. Ghica, ministrul țării la
Berlin, subscris convențiunea în numele
Regelui Carol, cînd încheierea de conven-
țiune e un privilegiu al Parlamentului.

Am făcut numai în treacă această ob-
servațiune; însă vom reveni în curînd
mai pe larg asupra acestui fapt.

Revenind la convențiune, ținem iarăși
să lămurim un lucru: ca democrați cu
vederile cele mai largi, sintem pentru
desființarea tuturor impozitelor indirecte
și priu urmare, contra taxelor vamale,
care încarcă pe consumatorul sărac și-i
fac inaccesibile unele obiecte de primă
necesitate.

Sintem însă convinși, în același timp,
că tot progresul nostru, ridicarea popo-
rului la un nivel intelectual mai înalt,
posibilitatea de a ajunge la un partid
puternic al muncitorime romîne, stă
numai în introducerea, în răspîndirea
industriei mari în Romînia.

Firește că am dori ca fabricile să se
înființeze chiar de la început de sindi-
cate de lucrători cu sprijinul Statului;
cum însă Statul nostru actual nu numai
că e dușman ori-cărei propășiri adevă-
rate, dar este condus de oameni cari nu
pricep pentru ce mîncînc un codru de
mămăligă pe lumea asta, e foarte puțină
speranță să ne vedem îndeplinită dorința
și trebuie să ne mulțumim dacă burta-
verzimea noastră capătă gustul întreprin-
derilor industriale, sau chiar dacă vîm
streinii din afară și întemeiază fabrici
la noi.

Acestea zise, sperăm că ori cine va în-
țelege, că nu avem încă mijlocul de a
cere desființarea taxelor vamale și apli-
carea prohibițiunii desăvîrșite a tuturor
mărfurilor ce se pot produce în țară. Sta-
tul monarhic și militarist are nevoie de
venituri extraordinare, Suveranul nostru
e la ordinea celui german și austriac și,
în sfîrșit, nu sintem încă destul de tari
în Parlament.

Cu toate acestea încheierea convenției
comerciale cu Germania, care va fi în-
mată imediat de convenția cu Austria,
nu poate, nu trebuie să ne lase indife-
renți. E în joc tot viitorul poporului, al
țării.

Chiar dacă vitele și cerealele marilor
noștri agricultori vor fi primite în Ger-
mania și în Austria, poporul nostru tot
va pierde.

Obiectele alimentare de primă necesi-
tate: carnea, porumbul, piinea, vinul se
vor scumpi, și în schimb, prăvăliile vor
fi inundate de mărfuri ceva mai efine
ca acum, dar care nu vor găsi cumpără-
tori, pentru că funcționarii, micii indus-
triași, muncitorii vor avea de luptat cu
foamea. Puțina industrie ce avem va că-
dea și efectul convenției comerciale va
fi îmbogățirea celor-va agricultori mari —
țărani tot muritor de foame va rămînea —
și ruina celor-lalte populațiunii a țării.

Romînia nu are nevoie de convenție
comercială; însă Germania și Austria
n'au unde să-și mai scurgă supraprodu-
cțiunea industrială, deși poporul umblă și
acolo desculț și gol, Kamerunul nu le
ajunge, le trebuie piața noastră. Și vor
face toate chipurile ca să obție de la noi
totul și în schimb să nu ne dea nimic.

Este interesant ceea-ce se petrece în
Reichstagul german față de convenția co-
mercială cu Romînia.

Se știe că toate proiectele de conven-
țiuni au fost trimise în studiu unei co-
misiuni parlamentare, compusă din dele-
gații tuturor partidelor reprezentate în
Reichstag. Această comisiune, în care au
intrat mulți mari agricultori prusieni,
caută să tărăgănesc lucrurile, pentru ca
convenția să nu poată fi votată de Reich-
stag înainte de mijlocul lui Ianuarie.

Pentru convențiune vor vota liberalii,
progresiștii, unii conservatori și mare
parte din centru, ca mari industriali sau
ca reprezentanți ai acestora; social-de-
mocratii vor vota iarăși pentru, căci lu-
crătorii au interes ca fabricile să aibă
debușeur și să nu întrepruă lucrul.

Adversarii convențiilor, proprietarii
mari agricoli, cari în Prusia sunt nume-
roși, fac o agitațiune neîntrepută în
contra convențiunii cu Romînia mai ales.

D. de Hammerstein, unul dintre agrarii
din conisuneta parlamentară, a găsit
acum un argument nou în contra con-
vențiunii cu Romînia. Iată cum a pus
D-sa chestiunea în Reichstag: Romînia
va încheia de sigur o convențiune co-
mercială cu Austro-Ungaria pe baza ace-
luiași tarif ca cu Germania și în acest
caz germanii nu vor fi cîștigat nimic.

Ministrii Marschall, Thielen și Ber-
lepsch au răspuns că Romînia nu va
face aceasta pină cînd nu i-se vor acorda
concesiuni la Viena și la Pesta.

Și pe cînd în Germania se discută cu apărare și se combate o convențiune din care cea mai mare parte a populațiunii va trage foloase; la noi nu-și bate nimeni capul cu această convențiune, care va aduce ruina și mizeria în România.

Ce mai nostim este că agrarii germani au cerut ca să se înscrie în convențiune dreptul pentru nemții de a cumpăra imobile rurale în România.

Și în vremea asta, presa română discută despre toate nimicurile, dar de convenția cu Germania nu se spune aproape nimic.

E pirjol? E o convenție? Cui ce-i pasă!

Vindex

COMPANIILE DE DISCIPLINĂ

(Urmare)

FRICA

Sînt cite-va luni de cînd n'am ieșit din închisoare. Cînd ceaușii au pus ghiara pe un om, nu-l mai lasă.

Sufăr îngrozitor, mai ales moralmente. E un lucru oribil să fi silit, cînd ai un caracter violent, să primești toate insultele, toate chinurile, fără să te revolți. Și apoi, sînt singur: nu e nimeri, nici de aproape, nici de departe, pentru a mă îmbărbăta.

Cu toate acestea, îmi place mai mult ast-fel, decît să mi s'arate milă și compătimire, care mi-ar slăbi energia. Cred că mi-aș pierde ori-ce curaj cînd aș ști că cine-va îmi plînge soarta; și sînt foarte recunoscător acelora cari n'au aprins în ochii mei știința speranței mincinoase, care nu strălucește decît pentru a te face să cazi în întineric desnădejde.

De mult timp, am alungat credințele mele copilărești și nu mai scriu la nimeni. Nici o singură dată chiar în momentele de desperare, nu m'am gîndit să chem în ajutor sentimentele religioase sau veniturile familiei mele. Nu voiesc să mi liniștesc durerea cu asemenea mîngîieri copilărești. Nu mă îmbărbătează de cit furia. Nu mă susține de cit ura. Voi rămîne ast-fel pînă la sfîrșit, fără a mă abate, căci am credință în viitor și știu că cu firele cari s'au găsit subteranele Bastiliei, poporul a sfărîmat lanțurile robiei sale.

Sufăr de asemenea și fizicește. Sufărînța morală e mai puțin grea decît cea-laltă. Am îndurat plutonul de vînătoare, avînd stomacul gol, gîtul uscat, cu fruntea inundată de sudoare care mi cădea în ochi; am stat nemișcat, ore întregi, în pozițiunile cele mai obositoare, la exercițiul armelor, sau la scrima cu baioneta: am alergat în pas gimnastic cu greutate în spinare, prin praf și soare; am fost strîns în fiare, care mi-au zdrobit oasele; mi s'a pus în gură călășul, care insingerează buzele și le oprește să se revolte. Și mai ales, foamea, foame sălbatică ce-ți rupe intestinele și te scoate din minți; și setea care te face să urli... și este ceva mai îngrozitor ca oboseala care îți doboară trupul fără puteri?

Și îmi va trebui multă forță ca să-mi păstrez energia în potriva descurajării care poate triumfa asupra unui spirit abătut. Cu toate acestea, trebuie să lupt pînă la cele din urmă momente, și să-mi bat joc de codul penal...

Un om de gardă trece pe dinaintea mormintului meu și îmi aruncă o hîrtie făcîndu-mi patru. O ridic. Este un bilet de la Queslier. El mă prevestește că a găsit o bucată de piine, pentru mine, și a ascuns-o într'un colț, pe care nu-l arată. Disceră, n'am de cît să mă furiez din închisoare și să mă duc să iau acea bucată de piine. E ascunsă la o depărtare de două sute de metri... Ce fericire!... Crăpam de foame; de opt zile sînt în celulă, și nu primesc de cît o ciorbă odată la două zile. N'am mîncat de erî dimineață... Dar de unde o fi găsit Queslier această piine?

— Auzi vorbă!... îmi șoptește unul din tovarășii mei de celulă, căruia i-am promis și lui o bucată. Nu știți că sînt unii soldați cari știu să fure?... Și le dau dreptate...

Fără, nici-odată n'ași putea învinovăți pe acești nenorociți furîndu-și hrana lor, pe care superiorii lor nu le-o dau.

Inserează. Mă uit afară pentru a observa drumul și a vedea cine e de gardă... Dacă n'ar fi vr'un găgăuț... Nu, e *Chau-nicelle*. Cu el nu e nici un pericol; chiar dacă mă va vedea că evadez, se va preface că nu mă vede. Și e singur.

Cei-1'alți oameni de gardă sînt în gherețele lor... E momentul!... Mă las de-alungul zidului fără să fac zgomot. Îmi iau inima în dinți ca să sar șanțul... O piatră cade și se lovește de o cutie vechie de conserve, aruncată în șanț... Am sărit... și încep să alerg în virful picioarelor... Deja am străbătut jumătate din drum.

— Stăi... Stăi... Stăi... sau trag! Un mîșlin e aproape de mine. Instinctiv, mă ascund după el, cu fața la pămînt. Un zgomot s'aude de odată și un

glonț izbește în arbore. A ochit bine!... Mă scol în grabă și fac semn cu minile că mă întorc...

M'au pus în fiare. Ei au crezut că am voit să dezertez, ce imbecili!

În timpul nopții, *Chamiette* se apropie de ferestruia închisorii mele.

— Dormi? mă întrebă.

— Nu.

— Știi, adineaori, cînd te-am văzut că pleci, n'am zis nimic... Dar sergentul te-a observat și mi-a dat ordin să trag... Dar eu am tras în aer...

— Lașule!

Laș!... Pentru ce? Acest om care a tras asupra mea, nu și-a pus viața în pericol, acuma cite-va luni, pentru a scoate pe *Lucas* care căzuse într-o fîntină? Să fie un laș acest om îndrăzneț, pe care pericolul nu-l îngrozește? Aide de!...

Nu, el nu este un laș. Este un fricos, — un fricos care s'aruncă în foc, azi, pentru a scăpa un camarad, iar mine îl va zdrobi capul la ordinul unui ceauș. Inima lui nu e jonică, dar e timidă. Carajul său se pierde în fața unei amenințări; îndrăzneala lui cade înaintea unui ordin. E prea curajos pentru a da înapoi, e prea poltron pentru a îndrăzni. Se teme de pedeapsă, de reglement, de șef.

Frica este principala coloană a templului soldătesc. Sistemul militar nu s'a putut stabili de cit pe frică, și nu se menține de cit prin frică.

Frica aceasta apasă asupra imaginațiunilor, cum umple de întineric sufletul popoarelor împiedecîndu-le a vedea peste orizontul stupid al hotarelor.

Ea se înconjoară de o aparență misterioasă, de un fel de pompă religioasă unde oroarea se unește cu splendoarea, unde fanfarele sună în mijlocul urletelor cornagiului, unde se vede într'un mod confuz, aruncate una peste alta, mantaua sîngerindă a gloriei, penagele generalilor și ciucurii jandarmilor, bastonul maresăului și cele două-spre-zece gloanțe ale plutonului de execuție, decorațiunile triumfului și osemintele victimelor.

Noi sîntem, aici, trei-sute de oameni, — spuma armatei, — făcînd parte din toate regimentele. Sîntem un amestec confuz de toate soiurile de caractere, eșite din diferite clase ale societății. Se găsesc printre noi, tineri de familie, oameni de jos, ignoranți, culți, — în sfîrșit de toată mina.

Ei bine, din acești trei-sute de oameni, m'ași prînde că nu sînt două-zeci cari să înțeleagă pentru ce s'au îndrîjit contra prescripțiunilor stupide ale reglementelor sălbatiche, pentru ce s'au ridicat în potriva disciplinei... Ei sînt niște revolțai înconștienți.

Frica îi stăpînește pe toți, și i se supune, fără să știe pentru ce.

(Va urma) Traducere de Z. Y.

INFORMATIUNI

D. colonel dr. Demostene, asistat de către D-nii medici de batalion Gerosa și locotenent Jitianu, a făcut erî la arsenal o experiență asupra pătrunderii glonțului Manlicher în cadavre, prin muniția și haina soldaților.

Consiliul de miniștri a acordat avanghiile legii pentru încurajarea industriei naționale fabricii de turnătorie de metale (zinc, aramă, alama și nikel) a D-lui Ortony și comp. din Iași.

În urma examenilor ce s'au ținut pe corpurile de armată, iată numele oficerilor cari au reușit la școala de tir din București.

Din infanterie. — Locotenenții: Vasile Petrescu, Smarandescu și Ion Iorgulescu. — Sub-locotenenții: Constantin Stănescu, Stoicescu, Paraschivescu Săveanu, Melea, Poenăreanu, Lișcu, Anastasiu, Linde, Demetrescu, Polihroniade, Păun, Mareș, Mehedințeanu, Sechel, Iochinescu, Drăguțescu și Bărbulescu.

Din cavalerie. — Locotenenții: Duca și Alex. Florescu. — Sub-locotenenții: Dobriceanu, Călinescu Vasile, Chiriac și Cotrutz.

La 15 Decembrie încep conferințele publice ale Ateneului Român.

În ziua de 12 Ianuarie, 1894, colegiul III electoral pentru deputați din județul Bacău este convocat a se întruni spre a implini, printr'o nouă alegere, vacanța declarată în Adunarea deputaților în locul D-lui Alex. Vidrașcu, încetat din viață.

Tot în același sens sînt convocate colegiul I de senatori din Tutova și colegiul II de senatori din Romanuși, pentru ziua de 15 Ianuarie 1894, cel dintîi colegiu avînd vacant locul D-lui Varlam, care a primit o funcțiune retribuită de stat; cel

de-al doilea, locul D-lui Amza Jianu, încetat din viață.

D-na Elena Dr. Nicolae Turnescu a făcut comunei București o donațiune consistînd din orfelinatul cuprinzînd jumătate din edificiul Propotopul Tudor, precum și o sumă de 100,000 lei, în scrisuri funciare rurale 5 la sută, în scopul de a se înființa 10 burse a 500 lei pentru întreținerea a 10 fete orfane sau sărace.

Drapelul e titlul unui nou ziar liberal ce a apărut la Birlad. Îi urăm succes!

O audiență a fost acordată de către Rege, generalului Iarca, comandantul diviziunii din T-Severin.

Procurorul general Simeon Populeanu care a făcut o inspecție parchetului din Buzău, s'a reîntors în capitală.

D-nii Rusu Șirianu, Popa Necșa și Szanto Szandor, redactorii foii transilvănene, *Tribuna*, au fost citați înaintea judecătorului de instrucție din Cluj, în cesțiunea procesului de presă ce li s'a intentat.

STIRI TELEGRAFICE

Explozia din Camera Franceza

PARIS, 29 Noembrie. — Se caută cu activitate doi anarhiști, prietini ai lui Vaillant, pe care li vizitau mai în fie-care zi.

În perchișițiile făcute la anarhistul olandez Cohens, poliția a confiscat niște tuburi de aramă și vr'o 1000 de scrisori provenind din toate centrele anarhiste germane. Cohens a fost arestat. Sînt probabile și alte arestări de anarhiști străini.

«Le Gaulois» propune convocarea unui congres european pentru a studia chestiunea socialistă și mijloacele de a suprima anarhismul.

PARIS, 29 Noembrie. — 11 indivizi arestați după ședința Camerei de Simbătă au fost liberați. Numai 4 vor fi urmăriți pentru vagabondajii.

Poliția caută mult pe un anume Raynal, care a dispărut de erî și care era foarte unit cu Vaillant.

Vaillant a fost transferat de la hotel Dieu la infirmeria închisorii La Santé. Mii de curioși se strînseseră dinaintea spitalului hotel Dieu și strigau: «Să moară anarhiștii!» Nu s'a făcut nici o nouă arestare de anarhiști.

OFICIALE

Sunt numiți: D. I. G. Rosianu în postul de sub-director la școala centrală de agricultură și silvicultură de la Herestrau; D. Grigore D. Dumitrescu în postul de impiegat în serviciul exterior al vămilor; D. Alex. Marinovici, în același post; D. Gheorghe Măngiurea în postul de supraveghietor în serviciul exterior al vămilor; D. Vasile Lăzărescu în postul de șef de gară clasa II; D. Prăun Wilhelm Emanuel în postul de casier cl. I-ii; D. Nicolae Georgescu în postul de impiegat în serviciul exterior al vămilor.

S'au disolvat următoarele consilii comunale: Cirligile (Rimnicu-Sărat); Golești (Rimnicu-Sărat).

DIFERITE STIRI

DIN CAPITALA

Institutul meteorologic București

București 29 Noembrie 1893

Înălțimea barometrică la 0°. 759.2
Temperatura aerului 0.3
"întu tare de la NE. . . . .
Starea cerului: ploae și polei . . . .
Temperatura maximă de erî 1.0
"minimă de astă-zi 0.0
Temperatura la noi a variat între 9.0 și 5.0.

Astă-zi se inaugurează ospiciul de infirmii înființat la Filaret de către primăria capitalei.

Proiectul pentru crearea Muntelui de pietate va fi depus pe biroul Camerei de către D. Menelas Ghermani, ministrul de finance.

Aflăm că D. M. Demetrescu-Calludi, șeful-verificator al serviciului de măsuri și greutate metrică din țară, care a făcut studii speciale de tehnologie fizică la Viena, Berlin și Charlottenburg, a inventat un aparat automat pentru măsurarea lichidelor; tot mecanismul acestui aparat constă într'un foarte ingenios robinet care permite să se umple automat și dînt'o dată două măsuri de un volum determinat. În momentul cînd se cere să se scoată spre vînzare volumul uneia din aceste două măsuri, o simplă apăsare pe butonul cu indicațiunea volumului cerut, face ca lichidul să curgă în vasul cumpăratului; butonul lăsat liber, măsura se reumple din nou.

Acest ingenios aparat, fiind ermetic închis, va servi pentru vînzarea materiilor inflamante, ca spirit, benzină, uleiuri minerale și în special pentru vînzarea petrolului.

Aparatul va fi prezentat ministerului de interne, spre a fi patentat pe baza art. VIII din Regulamentul asupra fabricațiunii și vînzării produselor destilațiunii petrolului.

Credem că aparatul D-lui Calludi va aduce foarte mari servicii publicului, căci cine nu știe, cel puțin din auzite, că cutărui său cutărui negustor i-a explodat tinicheaua sau damigeana cu gaz sau spirit și i-a ars prăvălia, ba chiar a făcut și victime?

La acest aparat se poate adapta după dorință, măsuri de ori-ce capacitate.

Aparatul se construiește în Atelierul de Mecanică de Precizie a D-lor T. Manu & Co. din București.

TARA

Direcțiunea conservatorului de muzică și declamațiune, din Iași, a luat frumoasa inițiativă de a se da niște producțiuni lunare cu elevii și aceasta în scopul de a-i pune în contact cu publicul și în același timp de a-i face mai stimulenți.

Aceste producțiuni vor începe de la 19 Decembrie și vor continua pînă în luna lui Mai.

Într'un număr al ziarului nostru, din luna aceasta, am publicat un articol intitulat *Un polițaiu contrabandist* și în care se vorbea de D. I. Voinescu, polițaiu orașului Fălciuceni. Acel articol a fost motivat de o lungă scrisoare iscălită G. Softa, numele unui fost deputat destul de cunoscut.

În urma demersurilor făcute de D. I. Voinescu, D. G. Softa a declarat că nici nu știe de acea scrisoare care ni s'a trimis, și chiar noi, cînd pe un actual deputat de Suceava, ne-am incredințat că nu era scrisă de D. G. Softa.

Regretăm că am fost induși în eroare, și vina noastră, — dacă e o vină, — este că nu cunoșteam scrierea D-lui Softa; dar ținem la dispoziția D-lui I. Voinescu scrișoarea denunțătoare, spre a putea descoperi D-sa pe mizerabilul mișel care s'a servit de numele altuia ca să ne surprindă bună-credința, și a-și lua satisfacția ce va găsi cu cale.

Un anume Dimitrie Stoianoff a furat de la un comerciant din Măcin suma de 5,000 de franci și a fugit.

El a fost prins de poliția din Ruscuc. Asupra-i s'a găsit aproape jumătate din sumă.

FILE RUPTE DIN ALBUM

Unii oameni laudă două soluri de persoane: pe morți și pe ei însiși.

N. Cherbuliez.

Ori-ce înconjur am face în viață, noi călătorim într'un railway așezat de mai înainte și care nu poate deralia.

Ed. Thiaudière.

Pentru un sărac ce simte, nu e rană sufletescă mai grozavă, de cit mila rea și desprețuitoare, cu care l' privește bogății, din departa lor splendoare.

A. Vlașuță.

ULTIM CUVINT

Dialog intim:

— Ce ai, bătrînel meu amic?

— Sînt îngrijat. Am primit azi dimineață vizita ștrengarului meu de nepot, și a plecat, fără să-mi ceară parolă.

— Și cum, aceasta te îngrijeste?

— Da! căci nu e lucru natural.

EDIȚIA A TREIA

ULTIME TELEGRAME

PARIS, 29 Noembrie. — Camera. Publicul este foarte numeros. Cele două tribune din dreapta sînt închise din ordinul justiției.

D. Dupuy felicită pe chestorii de conduta lor de Simbătă și mulțumește tuturor persoanelor care au îngrijit pe răniți. D. de Mahy laudă pe D. Dupuy de atitudine sa fermă și curajoasă (vii aplause).

Legea contra presei

D. Casimir Périer depune la Camera patru proiecte de lege hotărîte în consiliul ținut de dimineață la Elysée.

Primul e privitor la presă; el pedepsește provocarea la crimă, fără distincție de provocare directă sau indirectă. Al doilea modifică articolele din codul penal privind asociațiunile de tîlhari ca să le facă aplicabile asociațiunilor anarhiste. Al treilea întărește penalitățile legi din 1872 pentru păstrarea substanțelor explozibile; el pedepsește nu numai păstrarea acestor materii, dar asemenea și a produselor servind la fabricația lor.

Al patrulea mărește cu 920.000 franci bugetul poliției din provincie, pentru a face acțiunea mai grabnică și mai eficace.

Depuntd aceste proiecte D. Casimir Pé-

riar a zis: Trebuie pedepsii propagarea crimei; vom să atingem pe acei cari se pun ei singuri afară din societate; se va forma între toți francezii bună o ligă a oamenilor cinstiți. Nici odată n'a fost mai necesar de a cimenta înțelegerea între guvern și parlament; guvernul nu va lipsi de la datoria sa care este de a asigura ordinea înăuntră și banii venimii la Franței în afară. Guvernul va ști a apăra cauza ordinei și a libertăților (aplause vii).

D. Dubost, ministrul justiției, declară că e vorba numai de a pune piedici libertății crimei. Există o organizație a anarhiei, care este o asociațiune de reu-făcători. Guvernul cunoaște șefii ei. Pe acești indivizi vrea să-i atinga guvernul. Guvernul nu face nici o deosebire între apologie și provocare. Nu trebuie lăsate nepedepsite apoloziile atentatelor din Barcelona.

D. Casimir Périer reclamă urgența pentru aceste proiecte și discuția imediată a proiectului care privește presa. (Aplause). D-nii Goblet, Ramel, din dreapta, și Lavy, socialist, combat discuțiunea imediată.

D. Casimir Périer cere Camerei să-i dea o dovadă de încredere prin votarea proiectului.

D. Pelletan cere aminarea discuției pe mîine.

Aminarea este respinsă cu 404 voturi contra 143.

D. Ramel cere ca comisiunea să examineze imediat proiectul. D. Casimir Périer respinge această cerere. (Aprobări în centru; protestări vii la extrema stîngă; mare agitație).

Propunerea Ramel este respinsă cu 389 voturi contra 156.

D. Viviani declară că socialistii voiesc să studieze legile; iar nu să le voteze fără discuție.

Discuția este adoptată.

D. Dubost, ministrul justiției, zice că guvernul, dacă Camera îi dă mijloacele, este hotărît să sfîrșească cu această bandă de reu-făcători (aplause). D. Pourquery Boissier propune un amendament. D. Casimir Périer respinge ori-ce modificare. Amendamentul este respins cu 360 voturi contra 186. Proiectul este adoptat cu 413 voturi contra 63.

Ședința e ridicată.

Explozia din Camera franceza

Senatul. — D. Challemeil Lacour zice că Senatul împărtășește indignarea ce Franța a resimțit în urma atentatului; el are încredere în energia, curajul și în grăbirea de rezoluțiune a guvernului. (Aplause vii). D. Casimir Périer mulțumește D-lui Challemeil Lacour; guvernul va ști să-și facă datoria sa cu sprijinul puterilor publice. Președintele consiliului depune proiectul privitor la presă, deja votat de Cameră și cere urgența, care e adoptată în unanimitate.

VIENA, 29 Noembrie. — D. Chlumechy, președintele Camerei, a adresat D-lui Dupuy o telegramă exprimînd în numele biroului Camerei deputaților, partea cea mai vie ce o ia cu ocazia groaznicului atentat de Simbătă; profundul regret că au fost victime și bucuria sa că o mare nenorocire a fost înlăturată.

ROMA, 29 Noembrie. — Agenția Stefani anunță că D. Brin a însărcinat pe ambasadorul Italiei la Paris să exprime guvernului francez și D-lui Dupuy în special, oroarea și indignarea guvernului Italian de atentatul de Simbătă.

LONDRA, 29 Noembrie. — Lord d'Harcourt propune Camerei Comunelor să exprime Camerei franceze simpatiile sale pentru ea și indignarea ce îi inspiră atentatul.

D. Balfour aprobă călduros această propunere care răspunde la sentimentul unanim al deputaților.

ROMA, 30 Noembrie. — Nu e nimic definitiv pentru portofoliurile afacerilor străine, război și marină. D. Crispi a fost primit seara de rege. El convorbise în timpul zilei cu D-nii Ricotti di Rudini și Sermoneta. După cite-va ziare D-nii Ricotti și Sermoneta nu primesc portofoliul ce i se oferă (rezbel său externe).

D. Crispi a chemat la Roma pe generalul Pedotti, comandantul școlii de război din Turin, ca să-i ofere ministerul de rezbel. Ziarul *La Riforma* zice că cabinetul va fi format mîine.

BERLIN, 29 Noembrie. — Reichstagul a adoptat în a treia citire ordonanțele imperiale privitoare la drepturile adiționale contra Rusiei. El a adoptat convențiunea cu Serbia întru mărirea de fabrică. Mine a doua citire a tratatelor de comerț.

PARIS, 29 Noembrie. — Azi s'a distribuit la Cameră o carte galbenă privitoare la afacerile din Mekongul-de-Sus. Ea conține o scrisoare a D-lui Casimir Périer către sub-secretarul la colonii și două documente purtînd că delegații francezi vor face o anchetă la fața locului pentru a delimita statul-tampon ce se va crea.

ULTIME INFORMATIUNI

Crima din strada Senatului

Azi dimineata între orele 6 și 7 o crimă îngrozitoare s'a săvîrșit în casa cu No. 16 din strada Senatului.

Indată ce am aflat, reportorul nostru s'a dus la locul crimei, de unde putem da amănunțele următoare:

Primul svon

Pe la orele 7 o vecină a cunoscutului zaraf din piața sf. Anton Stavri Mateescu observă în curtea vecinului ei, în fața scării, acestora, cu fața în jos. Crezînd că el a căzut, a intrat în curte vroind să-i ajute; apropiindu-se însă, se retrase înfiorată: în fața ei era cadavrul bătrînului zaraf într'un lac de sînge.

Imediat s'a dat de știre comisarului Vasilescu, care l'a rîndul său a vestit poliția.

În curînd prefectul poliției, directorul, inspectorul respectiv Protopescu precum și D. jude de instrucție Fratoșteanu, D-nii procurori Crăsnaru și Vlădescu, se aflau la fața locului unde o privelește îngrozitoare li se prezintă.

Cu capul găurit de o lovitură de secure, zace mort Stavri Mateescu cu cămașa de noapte, numai în ciorapi, cu o căciulă pe cap și o scurteică pe umeri. Sus, într'o săliță îngustă, femeia sa lovită mortal și întinsă pe scînduri abia mai respiră. Prima grijă a celor de față este de a da ajutor muribundei. Ea nu mai poate vorbi, e inconștientă, face un semn vag din mină, apoi se stînge. Loviturile ce primise la cap nu-i permit a da nici o lămurire, care ar fi fost atât de prețioasă justiției.

Bănuitul

Toți sint de părere că crima n'a putut fi săvîrșită de cit de un cunosător al obiceiurilor bătrînului zaraf și bănuiele cad imediat asupra unui oare-care Constantin Păduraru, om de vre-o 27—29 de ani, de statură mijlocie, cu ochii albaștri și cu privirea severă. El este un fost guard comunal, depărtat din serviciu pentru escrocherie și actualmente lucrător la uzina de gaz. Bănuitul s'a mutat de la Sf. Dumitru într'o odăiță din curtea zarafului și antecedentele sale nu sint de om cinstit.

La ora crimei el n'a fost acasă. Pretinde că lucrînd toată noaptea în usină, pe la orele 6 a eșit și s'a dus în Dealul Spirei spre a da lui Popa-Tache 20 de lei ca să stăruie să fie numit într'o slujbă. E îmbrăcat într'o manta de soldat, poartă căciulă, ciobote grele, pe talpa cărora sint bătute cuie mari.

Se face o perchizițiune minuțioasă și se dovedește că Păduraru are cismele ude, ceia ce dovedește că umplîndu-se de sînge el și le-a spălat; pe mină nu e plin de zgură, e curat, lucru ce e cu neputință după o noapte de lucru în uzină. La întrebările judeului de instrucție și ale prefectului poliției, el tăgăduiește, dar vorbește puțin, spune că se va duce la ocnă dar nu e vinovat.

Cum s'a săvîrșit crima

Nenorocitul Mateescu eșă în tot-d'una la orele 6 dimineața de-a casă. Omoritorul știa bine aceasta. Azi dimineața însă înainte de a pleca el a eșit în curte. Ucigașul îl aștepta afară, crezînd că'l va găsi cu geanta cu bani ce purta tot-d'una asupra'i.

În momentul acela, bătrînul fu lovit. O gaură largă mai sus de timpla stîngă, dovedește că lovitura ucigașului a fost decisivă.

Nenorocitul a căzut, mort pe loc, dar mai primi încă o lovitură, pe care asasinul o aplică crezînd că Stavri Mateescu nu e mort. Caută apoi geanta cu bani, dar vîzînd că s'a înșelat se precipită pe scări și în sală întilnește pe femeia zarafului, o femeie slabă de vre-o 60—65 de ani, care, la zgomotul provocat de căzătura bătrînului, s'arise să vadă ce e. Inșpăimîntată, nenorocita femeie primește și dînsa o lovitură grozavă în cap și cade în nesimțire.

Ucigașul fură geanta și dispore.

Indicii

Odată crima săvîrșită, ucigașul are grija de a ascunde securea; se crede chiar că el a aruncat-o în puțul din curte, de oare-ce se găsește pete de sînge pe pietrele din curte, de la cadavru pînă la puț. S'a încercat a se căuta în puț, în primele momente însă încercarea n'a reușit.

Atunci poliția începe să caute în camera de unde dispăruse punga și găsește, într'adevăr, un fluer de plumb, purtînd un lanț galben de alamă, proprietate a bănuितului; înțrebat ce-a făcut fluerul, spune că nu știe, arătîndu-l judecătorului de instrucție, el mărturisește că e al lui.

În urma acestora, de și Păduraru tăgăduiește, e dus la poliție, unde probabil că va sfîrși prin a mărturisi și a spune dacă a avut vre-un complice.

Un detaliu

Constantin Păduraru la uzina de gaz încercase să-și schimbe numele în Alexandrescu. El a voit să de-terneze justiția, căci, sub numele de Păduraru era cunoscut fostul guard-comunal, depărtat pentru escrocherie.

Privelește

Preveleștea ce prezintă casa din strada Senatului No. 16, e înșpăimîntătoare.

Corpul bătrînului zaraf și strînge inima imediat ce pășești în curte. Suind scara vezi, trîntită, cu gura deschisă, înfiorător de schimbată, pe soția sa într'o cămașe de noapte, îmbrăcată cu o flanelă roșie și cu picioarele goale.

Moartea a întipărit pe fața-i urme îngrozitor de îndușoșătoare.

În fata cadavrelor

În fața cadavrelor Păduraru nu e de loc mișcat. Zice: să-l bată D-zeu pe ucigaș și să-și face cruce. E rece, puțin abătut, dar pare hotărît a nega pînă la sfîrșit.

Ora 11. 30

La această oră, bănuitul e condus la poliție, iar corpurile care au fost fotografiate, vor fi aduse la Morgă. Se așteaptă căruțele care vor conduce cadavrele.

Impresiunea generală

Magistrații cum și toți cei ce au asistat la primile cercetări, sint convinși că Păduraru e asasinul. Totuși e posibil ca să fim cu toții în fața unei erori.

Vom ține pe cititorii în curent.

Reporter

Liga Culturală

Simbătă 27 c. orele 8 seara, a avut loc a doua întrunire săptămînală a Ligei Culturale, în localurile sale din strada Nouă, No. 6.

Publicul era numeros și ales. După ce D. V. A. Urechie face cunoscut scopul frumos al acestor întruniri, ia cuvîntul D. Periețeanu Buzău. D-sa arată cu multă claritate și convingere nedreptățile ce le suferă Romîni din provinciile străine și insistă mai ales asupra stărei de sclavie ce-o îndură Romîni transilvăneni.

D. Periețeanu terminînd în aclamările publicului, ia cuvîntul D. Ionel Grădișleanu. D-sa spune că membri Ligei culturale nu trebuie să se mărginească numai la cotizațiuni, ci să caute a face propagandă cit mai întinsă pentru reușita cauzei noastre.

Dnpă D-sa, urmează tînărul artist Licu, care recitește cite-va poezii și anecdote populare, cu un succes minunat.

Lista incredințată din partea Ligei culturale D-lui C. Colescu pentru «Fondul de protestare», a obținut suma de 241 lei.

Biuroul Ligei Culturale a primit din Paris următoarea telegramă: «Ziarele Débats și Independance belge în numerele de la 28 Noembrie a scris două articole importante în privința persecuțiilor ziaristilor rămași de peste munți, și ambele ziare infierează în termenii vii regimul barbar la care sunt supuși condamnații romîni din pușcăriile ungurești».

Contrar celor înaintate ieri de unele gazete, în privința fixării candidaturii opozante de la colegiul II de Roman, sintem în pozițiune de a afirma că nu s'a luat încă nici un fel de hotărîre.

Socialiștii din localitate așteaptă să vadă ce vor să facă liberalii.

Dacă comitetul liberal din București nu va găsi de cuvînt să se înțeleagă, din vreme, cu consiliul general al partidului socialist, atunci e cu puțință să se susție de către socialiștii romașcani o candidatură socialistă.

Aflăm că la spitalul de copii,—în urma cererei D-lui profesor D-r. Grecescu, șeful serviciului consultațiilor,—Eforia a înființat un registru cu matcă pentru certificate medicale, a se da copiilor bolnavi cari urmează la școală și cari au fost înpedecați din cauză de boală.

Părinții cari au copii, în asemenea categorii, se pot adresa cu copiii, la consultațiile spitalului în toate zilele de la 9 jum. pînă la 11 ore ante-meridian.

În numărul trecut al Adevărului am vorbit despre procesul politic al ziarului sîrb Zastava, ce apare în Neoplanta, dinaintea juriului de la Seghedin. Am arătat că ziarul nu putea de cit să aștepte

soarta ziarelor romine și slovace. Și iată ce depeșă primește Zastava No. 182 de la Seghedin, cu data de 27 Noembrie:

«Dinaintea Curței cu jurați a avut loc astăzi procesul politic al redactorului responsabil al ziarului nostru, D. Milan Popovici. Acuzatul a fost apărut de primul nostru redactor, D. dr. Gavrița și de distinsul patriot romin D. dr. Pop de la Arad. Apărarea a fost strălucită. Publicul a rămas adine impresionat. Cu toate acestea, D. Popovici a fost condamnat unanim la 8 zile închisoare de stat, la 20 florini amendă și la plata cheltuielilor de judecată. Afară de aceasta, ziarul Zastava este condamnat a publica sentința în prima pagină».

D-na Maria Teodorini, vechia artistă, fondatoare și proprietară a Teatrului Național din Craiova, e greu bolnavă în capitală.

Elena Teodorini, marea artistă frica sa, a fost telegrafic înștiințată și e probabil că va sosi spre a veghia împreună cu sora D-sa mai mică, D-soara Aurora Teodorini, la căpătușii bolnavei.

Urăm însănătoșire grabnică bătrînei artiste.

Comandant al arsenalului va fi numit D. colonel George Grămătescu.

Vestitul între vestiți August Gorjan, zis și colonelul Pazvante, omul din vremea lui Papură Vodă, Moș Teacă revăzut și adăogat după ultimele date științifico-cazone, —e însărcinat cu direcția «fabricii de grade» pentru jandarmii rurali.

Să vă țineți ochii de «încărcarea în doi-spre-zece timp» și «prezentarea armeei de pe umărul sting!»

În locul lui August e vorba să se numească comandant al pieței un alt celebru, Vartiadi.

Se înțelege, numirea asta se va face, dar se va face, în potriva dispozițiilor legale, care cer ca, la grad egal, să se numească cel mai vechiu.

De alt-fel, toate astea sint pentru Jack niște mofturi țivile.

De la 1 Ianuarie va apărea la R-Sărat un nou ziar cu numele La Luptă.

Nu cunoaștem încă ce culoare va avea viitorul confrate.

Primim plîngerii în potriva Domnului șef al stației Bacău, care interzice vînzarea ziarelor în gară și bate pe vînzători.

Ce aveți cu noi, Domnule șef? Vam făcut noi ceva?

Parchetului de Dolj i s'au înaintat două rapoarte, unul în Iunie (cu No. 3430); altul în Iulie, cu No. 3969), prin care se denunțau niște hoții făptuite în comuna Bechet.

Sintem rugați a întreba cum se face că de la acele date pînă astăzi nu s'a dat curs acestor afaceri.

Deci, întrebăm.

Crima din strada Senatului

Nou detaliu

Vecinii casei nenorocitului Stavri Mateescu au depus la poliție informațiuni care deturneză justiția intru cit-va.

De curînd s'a observat, într'o dimineață, existența unui domn bine îmbrăcat în curtea casei zarafului. Întrebat ce caută, n'a știut ce să răspundă. Comisarul respectiv a fost înștiințat de atunci.

Domnul în chestie n'a fost însă nici măcar dus la secție.

Domni luxosi

În mai multe rînduri, s'a observat, spun tot vecinii, niște Domni luxosi urmărînd pe zaraf pe cînd acesta venea acasă cu geanta sub braț, cu o umbrelă și un baston într'o mină, abia mergînd, pășînd gînditor.

În mai multe rînduri s'a văzut diferiți domni de acestia.

Am zis, în articolul meu precedent că, poate, ne aflăm în fața unei erori, și că e posibil ca Păduraru să nu fie ucigașul. Aceste noii detalii mă pun pe gînduri.

Nu cum-va ne aflăm deja pe drumul altor omoritori?

Nu e cu puțință ca Păduraru să fie numai un complice?

Lată ce mă întreb în fie-care moment.

În tot cazul trebuiește multă finețe, poliția trebuie să ia seama de aceste depozițiuni și să instruiască serios.

Rep.

Ghesefuri guvernamentale

Lată actele cerute azi în Camera de D. deputat de Suceava Gh. Ghițescu:

1) Dosarul privitor pe arendașul

moșiei Hărmănești din jud. Suceava pentru neplata de cișturi.

2) Proiectul de transacțiune relativ la această afacere.

Arendașul moșiei Hărmănești e D. Gh. Bogdan-Buicli, deputatul colegiului III de Roman, și e vorba de niște porumb sechestrat de Stat și dus la gara Pașcani de D. Buicli, acolo oprit de controlorul fiscal Antoniu.

Pentru acest fapt, controlorul a fost amendat în urma stăruințelor numitului deputat.

Mai este vorba acum ca Statul să ierte cișturile întîrziate ale arendașului deputat.

Acestea sint cele ce se zic. De aci cererea dosarelor de mai sus.

Interpelarea D-lui Ghițescu, după cum se vede, promise a fi foarte interesantă.

Vom ține în curent pe cititorii noștri.

DESBATERILE PARLAMENTARE

CAMERA

(Ședința de la 30 Noembrie 1893)

Ședința se deschide la ora 1 jum. sub președinția D-lui general Gh. Manu.

Prezenți 95 deputați. Mincați 2.375 lei.

Se fac formalitățile obicinuite. D. C. Dobrescu-Argeș spune că a mai primit chiar acum încă două petițiuni din Argeș, relative la sfîrșirea liniei ferate Pitești-Curtea de Argeș. Roagă pe ministrul lucrărilor publice să facă a se sfîrși odată această linie.

D. Președintele răspunde că D. N. I. Micescu a adresat erii o interpelare tot în această privință. Dacă vrea, D. Dobrescu poate să se asocieze și D-sa la acea interpelare.

D. Dobrescu-Argeș se asociază. D. I. Pop întreabă pe ministrul lucrărilor publice pentru ce nu se despăgubesc locuitorii din com. Slătioara, jud. Olț, de exproprierile făcute în interes public.

D. C. Olanescu, răspunde că se vor face. D. Gh. Ghițescu cere dosarele relative la urmărire arendașului moșiei Hărmănești, jud. Suceava.

Se pune la vot indigenate și recunoașteri. Sint votate indigenatele D-lor Comornichi, Glais și Hardighi.

Se votează proiectul de lege prin care comunele Sulita (Botoșani) Parakioi (Constanța) și Babadag (Tulcea) sint autorizate a ceda terenuri pentru clădire de spitale.

D. I. Stan Dordea este ertat de o datorie de 3 mii lei, pe care nu o poate plăti. Această datorie era născută din niște amenzi pentru delictul silvice, și data de pe la 1886.

D. An. Simu, în numele unui mare număr de deputați, citește o propunere de a se trimite o telegramă de simpatie Camerei franceze, ce era să fie victima atentatului de Sîmbătă.

La orele 3 se ridică ședința.

SENATUL

(Ședința de la 29 Noembrie 1893)

(Urmare)

Aminteste discuția lui Ion Brătianu cu academicienii transilvăneni, cari spuneau ilustrului bărbat că romîni din Regatul Romîniei n'au drept să se amestece în politica fraților noștri subjugati, și că ei singuri vor ști să-și vadă, într'un mod înțelept, de soarta lor.

Afirmă că guvernul maghiar a căutat să împiedice turburările de stradă ale maghiarilor, care s'au produs fără voia lui.

În privința intervenției guvernului în chestia națională, întreabă că cine poate da dreptul guvernului romin să se amestece în programul politic al unui guvern străin?

Dacă s'ar presupune, adăogă D-sa, că intervenția guvernului n'ar izbuzi față de guvernul maghiar, — atunci să declare războiul său să ceară scuze? «Războiul nu îndrăznesc să fac; scuze n'am obiceiul».

D. Petre Carp: Ai rămîne caraghios! (Risete).

D. Alex. Lahovary, desfide pe D-l Sturdza de-a face alt-fel, cînd ar fi la guvern. «Numai cînd drepturile țării noastre vor fi lovite, atunci vom ști să ne apărăm».

D-sa crede că în curînd oamenii de stat ai Ungariei vor lua o atitudine mai blîndă față de romîni subjugati, și vor înțelege că acestea o cer moravurile umanitare ale veacului nostru. (D. V. A. Urechie zîmbește amar).

D. Lahovary sfîrșește spunînd că neamul romin care s'a luptat tot-d'aua con-

tra tiraniei și supunerii, nu va va pieri nici-odată, cum crede D. Dimitrie Sturdza. Ședința se ridică la orele cîine.

Ședința de la 30 Noembrie 1893

Prezidează D. Gr. G. Cantacuzino. Pe banca ministerială Lascar Catargiu, Petre Carp, Alex. Marghiloman, Ghermani și Jack Lahovary.

Prezenți 69 senatori. Bani de ghiaba 1725 lei.

Se da citire sumarului ședinței precedente, care se aprobă.

D. președintele declară vacant colegiul I de Argeș, în care fusese ales repausatul M. Theodosiade.

Se da apoi cuvîntul D-lui G. Mărzescu. D. G. Mărzescu începe prin a spune că răspunsul la Mesagiul Tronului, așa cum e scris, nu oglindește starea reală a politicii noastre de astăzi.

Oratorul atîngînd chestia izraelită, de care a vorbit erii D. Alex. Lahovary, aminteste că D. Petre Carp, a avut intenția ca să suprima art. 7 din Constituție și să facă din naturalizare o lege ordinară. Liberalii însă au cerut și au luptat ca naturalizarea să facă parte din Constituțiune.

În chestia izraelită, adăogă oratorul, D. Alex. Lahovary cu desăvîrșire neîntemeiat.

Se întreabă de ce în Mesagiul Tronului nu se vorbește de administrație țării, care n'a fost nici odată mai rea ca sub guvernul actual. Spune că astă-zi mai toți prefectii și sub-prefecții sunt protejații miniștrilor.

Aminteste scandalul de la Birlad; apoi afirmă că guvernul conservator a fost tot-d'aua susținut de amici care iubesc guvernul, care îl urăsc sau îl detestă...

D. Petre Carp (întrerupe). Și de adversari nedibaei!

D. Mărzescu: D. Carp are spirit, întrerupe bine cite o dată, dar de astă dată se miră chiar D-sa de ce m'a întrerupt. (Iaritate).

Vorbînd de starea școlilor noastre, spune că a luat pe cei mai buni profesori și i-a numit inspectori școlari, iar eadredre lor au fost înlocuite cu titularii medioeri. Aceasta a dat loc la dezorganizarea Universităților.

Spune că D. Take Ionescu are obiceiul să publice concursuri cu termene foarte lungi, aceasta în scopul de a menține pe titularii pe care îi favorizează.

Trece apoi la ministrul de justiție, D. Alex. Marghiloman,—pe care îl numește un ministru sterp, căci în realitate nici o îmbunătățire, nici o lege nouă, în justiție.

Spune că D-sa a cerut de mult revizuirea codicilor civile, și nimeni n'a auzit glasul său. Se miră cum actualul ministru de justiție rămîne indiferent față de nevoia de-a se îmbunătăți legislația defectuoasă și incompletă a țării noastre.

Chestia națională

Oratorul atîngînd chestia națională începe prin a spune că idealul nostru este ca toți romîni să ne vedem odată uniți la o laltă.

Spune că crearea Ligei este întoamită în sensul de-a întîreține focul sfînt al acestui ideal.

Numește criminală ori-ce nepăsare a noastră față de suferințele fraților noștri subjugati.

Acuză guvernul actual care nu împărțese același entuziasm al țării întregi. Invinutește pe ministrul de externe că nu duce o politică națională. Aminteste că D. Alex. Lahovary a fost odinioară de părere D-sale în chestia națională iar acum s'a schimbat.

Întreabă pe D. Alex. Lahovary de ce n'a precizat ce atitudine are guvernul în chestia națională, și a căutat să facă numai fraze?

D-sa sfîrșește declarînd că nu va vota Răspunsul pentru Mesagiul Tronului.

D. președintele propune să se trimită guvernului francez o adresă de regret pentru odiosul atentat săvîrșit în Camera franceză.

RESTAURANTUL

V. H. COSMA

(Colțul stradelor Regală și Academii)

Cu începere de la 7 corent, bucătăria reorganizată într'un mod care nu lasă nimic de dorit, sub îngrijire proprie a proprietarului. Toate serviciile și accesoriile noi. Prețurile reduse. Serviciul și pîmînta cunoscută. Muzica națională sub conducerea cunoscutului violonist C. Dumitrescu.

Cu Lei 58 se vinde Tona de COACS de cea mai bună calitate

Transportată acasă în saci DEPOSIT DE COACS, CARBONI DE PIATRA și de ANTHRACIT

Carol Scowenbach.

Str. Sf. Voevozi 5.

12 Medalii de Aur, 4 Diplome de Onoare. — Diploma de Grand-Prix Nice 1892. PRIMA FABRICA ROMANA DE D. Staicovici CONSERVE ALIMENTARE Bucuresti. PRECIUL CURENT. Table with columns for FELUL, Lit. B., FELUL, Lit. I., FELUL, Lit. B. listing various food items and prices.

